

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Ek/2295/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119460414
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119460414.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 724 803 v konaní zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, zn. 3.424.529 proti povinnej: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX F., št. občan SR, o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 36.009,04 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Ek/2295/2019 zo dňa 5. mája 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 5.5.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 20Ek/2295/2019, ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61n ods.1 písm. d), § 61k ods. 1, 2, § 61l ods. 2, 3, zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie, pričom pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Ďalej uviedla, že súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Rovnako uviedla, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súčasne uviedla, že po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj z vyjadrenia oprávneného dospela k záveru, že nie je možné predmetnému návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko povinná vo svojom návrhu žiada exekúciu zastaviť len z dôvodu jej nemajetnosti. Povinná vo svojom návrhu uvádza, že nevlastní žiadny hnutel'ny ani nehnuteľný majetok, ktorý by mohol v zmysle zákona podliehať speňaženiu a jej jediný príjem pozostáva len zo starobného dôchodku vo výške 435,- Eur. K uvádzaným dôvodom súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky uviedol, že povinná nepreukázala súdu existenciu takého majetku, z ktorého by nebolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného priznanú exekučným titulom, v spojení so skutočnosťou, že súdu nepredložila ani iný kvalifikovaný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Zároveň uviedla, že nemajetnosť ako dôvod na zastavenie exekúcie musí byť preukázaná či už zo strany povinnej v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie, alebo počas priebehu exekúcie zo strany súdneho exekútora. Tiež uviedla, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Zároveň skonštatovala, že povinná môže v budúcnosti nadobudnúť majetok, z ktorého bude možné vymôcť pohľadávku oprávneného. Tiež uviedla, že skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinnej sú však predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora, ktorý je povinný zisťovať zákonom upraveným spôsobom v priebehu exekúcie všetky možnosti uspokojenia

pohľadávky oprávneného, nakoľko objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinnej, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov osoby povinnej patrí do kompetencie súdneho exekútora. Zároveň ak sa počas trvania exekúcie vedenej na majetok fyzickej osoby do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarí zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou, a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie. A v danom prípade súdny exekútor zastaví exekúciu aj bez návrhu podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinná nepreukázala súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podala povinná sťažnosť z dôvodu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súčasne súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza nesprávneho posúdenia veci. Zároveň ohľadne argumentácie súdu, že môže v budúcnosti nadobudnúť majetok namietla, že má v súčasnosti 66 rokov, je v starobnom dôchodku, bez akéhokoľvek ďalšieho príjmu a nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, a súčasne nemá ani po kom získať majetok dedičstvom. Zopakovala, že jej jediným majetkom je starobný dôchodok vo výške 435,20 Eur, z ktorej je Sociálna poisťovňa začala vykonávať zrážky vo výške 75,- Eur mesačne. Zároveň má povinná za to, že výška zrážok zo starobného dôchodku nepokryje ani na úhradu len trov exekúcie, ktoré sú v súčasnosti vo výške 16.719,- Eur. Povinná tiež upozornila súd, že priznal oprávnenému úžernícke úroky vo výške 27.993,40 plus úroky z omeškania vo výške 9,25% p.a. Rovnako dala do pozornosti skutočnosť, že úroky z omeškania vymáhané exekútorom sú vo výške $36.009,04 \times 9,25\% = 3.330,87$ Eur p.a., čo predstavuje mesačne iné úroky z omeškania vo výške 277,57 Eur, pričom pri zrážke zo starobného dôchodku nie je povinná schopná NIKDY splatiť ani trovy exekúcie, ani úroky z omeškania, ani úroky a ani pohľadávku. Na záver povinná namietla aj vecnú legitimitáciu oprávneného, na ktorú súd prvej inštancie bol povinný prihliadnúť z úradnej moci EX OFFO. Súčasne k podanej sťažnosti priložila Oznámenie Sociálnej poisťovne zo dňa 04.05.2020 o vykonávaní zrážok z dôchodku.

4. K sťažnosti povinnej sa podaním doručeným súdu dňa 29.06.2020 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím súdu a považuje ho za správne.

5. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola na poštovú prepravu podaná dňa 12.06.2020 a smeruje voči rozhodnutiu vyššej súdnej úradníčky. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo povinnej doručené dňa 28.05.2020, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

12. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinnej, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

13. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 10.12.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Brezno, č.k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. XXCob/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX a vykonateľnosť dňa XX.XX.XXXX a uznesenia Okresného súdu Brezno, č.k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX, dňa XX.XX.XXXX poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Kohútovi (83EX 12/2020). Dňa 18.03.2020 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinnej na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

14. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

15. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie v zmysle zákona odôvodnila. Sudca by sa preto mohol obmedziť len na strohé stotožnenie s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, ale napriek tomu z dôvodu presvedčivosti rozhodnutia ešte uvádza nasledovné.

16. Povinná vo svojej sťažnosti uvádza dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. e), t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; písm. f), t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. Ďalej k vyššie uvedeným dôvodom sudca pripomína, že dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Pričom právnym posúdením veci je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového stavu, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale aj jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - inak povedané - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

18. Ďalší odvolací (tu sťažnostný) dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo tu ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo aj výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dôkazov.

19. A nakoniec neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP) je v sporovom konaní sťažnostným dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že

súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým sťažnostným dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolacom (tu sťažnostnom) konaní uplatní tento dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhnutý - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

20. K týmto tvrdeným odvolacím (tu sťažnostným) dôvodom je potrebné uviesť, že v sťažnosti ich síce povinná uviedla, avšak v samotnej sťažnosti úplne absentuje ich konkrétne naplnenie konaním súdu prvej inštancie.

21. V sťažnosti povinná len polemizuje s konštatovaním súdu, že môže v budúcnosti nadobudnúť majetok, avšak toto konštatovanie súdom nebolo hlavným dôvodom na zamietnutie jej návrhu na zastavenie exekúcie. Sudca v tejto súvislosti zdôrazňuje, že jedinou obranou povinnej v návrhu na zastavenie ako aj v sťažnosti je len jej nemajetnosť. Súd k tvrdeniu povinnej, teda k jej majetkovým pomerom uvádza, že tvrdená nemajetnosť povinnej nebráni oprávnenému domáhať sa vymoženia svojej pohľadávky v exekučnom konaní a skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinnej sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora pričom nemajetnosť povinnej musí byť v konaní riadne preukázaná. Tvrdenie samotnej povinnej o jej nemajetnosti nie je dostačujúcim dôvodom na zastavenie exekúcie. Exekúciu z dôvodu nemajetnosti povinnej zastavuje súdny exekútor, a to za splnenia podmienok uvedených v § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, v zmysle ktorého, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Na základe uvedeného tak možno konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne postupovala, ak návrh povinnej na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietla.

22. Na záver sudca uvádza, že nezistil z podanej sťažnosti ako ani z podaného návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. iné okolnosti, ktoré by spôsobili neprípustnosť exekúcie. Samotná skutočnosť, že povinná až v rámci sťažnostného konania namieta vecnú legitimitáciu oprávneného, resp. nesúhlasí s výškou podľa jej názoru úžerníckych úrokov priznaných oprávnenému exekučným titulom, nie je relevantným dôvodom na zastavenie exekúcie. Napokon sudca uvádza, že súd v exekučnom konaní nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť rozhodnutia, na základe ktorého prebieha exekúcia. Prieskumná činnosť je obmedzená len na posúdenie, či exekučný titul bol vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je formálne a materiálne vykonateľný a či sú účastníci konania hmotnoprávne legitimovaní. V súčasnosti teda neexistujú žiadne pochybnosti o formálnej a materiálnej vykonateľnosti posudzovaného exekučného titulu, a sudca je toho názoru, že exekúcia prebieha v súlade so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.